

відносили самців, що демонстрували нехарактерну для виду поведінку, відмовлялися битися і боротися за самок, і територію, не виявляли жодного бажання паруватися, схильних до пасивного стилю життя. «Красиві» тільки їли, пили, спали і очищали свою шкірку, уникаючи конфліктів і виконання будь-яких функцій. Також дослідника вразило відсутність бажання у «красивих» злучатися і розмножуватися, в результаті самки і самці перестали відтворювати потомство. Як наслідок смертність молодняку становила 100%, кількість вагітностей була незначною, а незабаром склало 0. Вимираючі миші практикували гомосексуалізм, девіантну і агресивну поведінку в умовах надлишку життєво необхідних ресурсів. Процвітав канібалізм при одночасному достатку їжі, самки відмовлялися виховувати дитинчат і вбивали їх. Експериментом «Всесвіт-25» була 25 спроба вченого створити рай для мишей, всі попередні також закінчувалися смертю всіх піддослідних. Сумарно дослід тривав 1780 днів.

Більшість країн, в особливості Азія задумалися про зменшення кількості населення. Отже, перенаселення землі приведе до знищення суспільства, тому не можна цього допускати. Потрібно вирішувати проблему тут і зараз, а не по факту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *Економічна і соціальна географія світу. Навчальний посібник / За ред.. Кузика С.П. – Л.: Світ, 2002. – 672 с*
2. [<https://www.google.com/search?q=відбулася+сесія+Комісії+з+народонаселення+i+розвитку%2C+яка+стартувала+в+штаб-квартирі+ООН+в+Нью-Йорку&o>]
3. Др. Брикер та Дж. Ібітсон «Пуста планета: шок глобального скорочення населення». Режим доступу:
4. <https://www.imena.ua/blog/earth-overpopulation-part-1/>
5. Експеримент “Всесвіт-25”. Як рай став пеклом. Режим доступу:
6. <https://www.welldone.org.ua/eksperiment-vsesvit-25/>.

**Чабанюк Юлія Богданівна, магістрантка,
Ляхович Уляна Іванівна, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ СТАНДАРТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІГРАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

Міжнародна міграція стала важливою складовою міжнародного порядку і фундаментальною основою, яка формує нову суспільну реальність цілого світу. Як глобальне явище, вона сьогодні впливає на всі держави світу, робить їх місцем походження, прийому або транзиту для мігрантів. Інтерес до міграції особливо зріс, коли вже навіть на міжнародному рівні стали відчутними її суспільно-політичні наслідки.

До того ж, перший підхід знайшов свій вияв у державній політиці ЄС. Доречно згадати Комюніке “Спільна імміграційна політика для Європи:

принципи, заходи та інструменти», яке Європейська Комісія оприлюднила в червні 2008 р.

Серед дев'яти загальних принципів розвитку спільної імміграційної політики три безпосередньо належали до категорії “безпека”:

- візова політика, яка відповідає інтересам ЄС, полегшуючи в'їзд добросовісних громадян і водночас посилюючи заходи безпеки;
- комплексне управління кордонами для збереження цілісності Шенгенського простору;
- запровадження жорстких заходів боротьби з контрабандою людей, захист жертв, ефективна боротьба з нелегальною імміграцією і незаконним працевлаштуванням, дієва і ефективна політика повернення мігрантів, що базується на дотриманні основних прав і свобод [1].

Водночас і решта принципів також регламентували ті чи інші безпекові проблеми. Якщо узагальнити зазначені принципи, то більшість держав намагається своїми діями обмежити ризики, пов'язані з міграцією. Стратегічно ці дії фактично зводяться до трьох моментів: ефективна охорона кордонів, контроль припливу іноземців до країни, а також адекватна інтеграційна політика.

19 вересня 2016 року глави держав та урядів вперше зібралися на глобальному рівні в рамках Генеральної Асамблеї ООН для обговорення питань, пов'язаних з міграцією та біженцями. Це послало потужне політичне повідомлення про те, що питання міграції та біженців стали важливими питаннями прямо в міжнародному порядку денному.

Прийнявши Нью-Йоркську декларацію для біженців і мігрантів, 193 держави-члени ООН визнали необхідність комплексного підходу до мобільності людини та посиленої співпраці на глобальному рівні та зобов'язалися:

- захищати безпеку, гідність і права людини і основні свободи всіх мігрантів, незалежно від їх міграційного статусу;
- підтримувати країни, що рятують, отримують і приймають велику кількість біженців і мігрантів;
- інтегрувати мігрантів – вирішуючи їхні потреби та можливості, а також тих, які приймають громади – у рамках гуманітарної допомоги та розвитку та планування;
- боротьба з ксенофобією, расизмом і дискримінацією щодо всіх мігрантів;
- розробити за допомогою державного процесу не обов'язкові принципи та добровільні керівні принципи щодо поводження з мігрантами в уразливих ситуаціях;
- посилити глобальне управління міграцією, у тому числі шляхом залучення МОМ до сім'ї ООН і шляхом розробки Глобального договору для безпечної, упорядкованої та регулярної міграції [2].

Декларація містить конкретні плани щодо виконання зазначених зобов'язань. Водночас, вона містить заклик до:

- переговорів щодо міжнародної конференції для прийняття глобального договору для безпечної, упорядкованої та регулярної міграції;

- прийняття керівних принципів щодо поводження з вразливими мігрантами;
- досягнення глобального договору про біженців у 2018 році, спрямованого на справедливий розподіл тягаря та відповідальності за розміщення та підтримку біженців.

Як наслідок, 17 грудня 2018 р. Генеральна Асамблея ООН переважною більшістю голосів затвердила необов'язковий компактний договір, який забезпечує більш надійну підтримку країнам, в яких проживає понад 25 мільйонів біженців по всьому світу. Документ підтримали 181 з 193 країн-членів Альянсу. США та Угорщина виступили проти. Лівія, Еритрея і Домініканська республіка утрималися.

Глобальний договір про біженців покликаний допомогти країнам з низьким ВВП, що приймають велику кількість мігрантів. Країни-підписанти будуть надавати їм фінансову та інші види допомоги. Також документ передбачає спрощення доступу біженців до ринку праці, системи освіти та охорони здоров'я [3].

Таким чином, нелегальна міграція може легітимно розглядатися як підрив здійснення державного суверенітету, оскільки будь-яка держава має право контролювати, хто перетинає її кордони і проживає на її території. Зростаюча індустрія контрабанди мігрантів і торгівлі людьми може становити справжню загрозу правопорядку, особливо там, де вони пов'язані з організованою злочинністю і перетинаються з переміщенням незаконних товарів, включаючи зброю і наркотики. Міграційна криза виступає в якості серйозної загрози національній безпеці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions, A Common Immigration Policy for Europe : Principles, actions and tools, COM(2008) 359 final / Brussels, 17.06.2008, Commission of the European Communities. Brussels, 2008. 18 p. (дата звернення: 01.05.2019).*
2. *New York Declaration for Refugees and Migrants (A/RES/71/1). URL: http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/71/1&=E (дата звернення: 01.05.2019).*
3. *Koser K. When is Migration a Security Issue? URL: <https://www.brookings.edu/opinions/when-is-migration-a-security-issue/> (дата звернення: 01.05.2019).*

**Павич Олександр Сергійович, студент 4 курсу,
Козин Лариса Володимирівна, к.е.н.,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

НОВІ ТРЕНДИ СПОЖИВЧОЇ ПОВЕДІНКИ ЩОДО ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ

Будь-яка особа, що бере участь в процесі споживання, є споживачем. Споживачі - це особи, які купляють, замовляють, використовують або мають